

TALLINNA ETTEVÕTLUSAMET

Hr Lasse Lehis
Eesti Maksumaksjate Liit
Ahtri 6A
10151 TALLINN

Teie: 22. veebruar 2010 nr 16

Meie: 26. aprill 2010 nr 2-3/134

Vastus selgitustaotlusele

Austatud Lasse Lehis

Täna Teid sisuka selgitustaotluse eest.

Tallinna Linnavolikogu võttis 8. aprillil 2010 võttis vastu Tallinna Linnavolikogu 17. detsembri 2009 määruse nr 45 „Müügitaks Tallinnas“ (edaspidi *määrus*) muudatused.

Määruse kohaselt on müügitaksu objektiks üksnes füüsilistele isikutele jaekaubanduse, toitlustuse ja teeninduse valdkonnas müüdud kaubad ja osutatud teenused. Müügitaksu rakendusala jäeti välja e-kaubandus.

Määruse § 3 toodud mõistete definitsioone täpsustati selguse ja arusaadavuse huvides ning lisati määrusesse definitsioonid mõistetele „klient“, „kaup“, „teenus“, „kvartal“, „tegevuskoht“ ja „müügikoht“. Lisaks täiendati ka „kaupleja“ mõistet selliselt, et kaupleja mõiste hõlmab ka erinõuetega tegevusalal ning tegevusloa alusel tegutsevat isikut. Maksuõiguses kehtiva ühetaolise maksustamise põhimõtet aluseks võttes on eriseaduse alusel registreeritud ettevõtjate ja kaubandustegevuse seaduse (edaspidi *KaubTS*) alusel registreeritud ettevõtjate ühetaoline maksustamine kohaliku müügitaksuga õiguspärane.

Määruse kohaselt kohaldub maksuvabastus ka e-kaubanduse raames müüdud kaupadele ja teenustele ning jaotusvõrgu kaudu füüsilistele isikutele müüdava elektri- ja soojusenergiele, maagaasile ning veele. Lisaks on müügitaksuga mittemaksustavate kaupade ja teenuste loetellu lisatud vee- ja õhusõidukis, rongis või bussis, mille reis algab või lõpeb väljaspool Tallinna territooriumi või mis viibib reisi kestel väljaspool Tallinna territooriumi, reisi ajal müüdavad kaubad ja teenused.

Vastavalt Tallinna linna ning Maksu- ja Tolliameti vahel sõlmitavale halduslepingule hakkab Maksu- ja Tolliamet täitma müügitaksu maksuhalduri ülesandeid müügitaksu kogumise ja sellega seotud toimingute valdkonnas. Kuna müügitaksul on kaks maksuhaldurit, siis täiendati määrust ka selles osas.

Ühtlasi muudeti ka määruse rakendussätteid ning ühe muudatuse kohaselt loetakse perioodi 1. juunist 2010 kuni 30. juunini 2010 eraldi maksustamisperioodiks ning deklaratsioon nimetatud perioodi eest esitatakse 20. juuliks 2010.

Järgnevalt esitame vastused konkreetsetele küsimustele.

1. Maksukohustuslane on kaupleja KaubTS mõistes, kes vastab kõikidele alljärgnevatele tingimustele:

- 1) kaupleja on registreeritud majandustegevuse registris;
- 2) kaupleja tegevuskoht on majandustegevuse registri andmetel Tallinna linna territooriumil;
- 3) kaupleja tegutseb jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas.

Kaupleja on isik (füüsilisest isikust ettevõtja või juriidiline isik) või asutus, kes majandus- või kutsetegevuse raames pakub ja müüb kaupa või pakub ja osutab teenust (KaubTS § 2 punkt 1), sh erinõuetega tegevusalal ning tegevusloa alusel tegutsev isik.

Määruse kohaselt ei ole müügitingimustega maksustatud jaotusvõrgu kaudu müüdiv elektri- ja soojusenergia, maagaas ning vesi.

Asjaolu, et majandustegevuse registrisse registreerimisel on registreerijaks erinõuetega valdkondades tegelevate kauplejate puhul registripidaja poolt nimetatud riiklik ministeerium või -asutus, ei välista erinõuetega valdkondades tegutsevate kauplejate puhul müügitingimuste kohaldamist, kui müügitingimuste maksmise aluseks olevad olulised kriteeriumid on täidetud, st kaupleja on registreeritud majandustegevuse registris, omab Tallinnas registreeritud tegevuskohta ning tegutseb jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas. Seega tuleb erinõuetega tegevusaladel ning tegevusloa alusel tegutsevate isikute poolt füüsiliste isikutega tehtavate tehingute müügitingimustega maksustamisel lähtuda kohalike maksude seaduse § 8 lõike 1 tegelikust sisust. Maksuõiguses kehtiva ühetaolise maksustamise põhimõtet aluseks võttes on eriseaduse alusel registreeritud ettevõtjate ja KaubTS alusel registreeritud ettevõtjate ühetaoline maksustamine kohaliku müügitingimustega õiguspärane.

Olete küsinud informatsiooni selle kohta, kas selgitustaotluses nimetatud seaduste alusel antud tegevusloa alusel tegutsevad ettevõtjad on maksukohustuslased või mitte. Eeltoodu sõltub konkreetsest ettevõtjast ning sellest, millises valdkonnas ning millistel tegevusaladel (jaekaubandus, hulgikaubandus, teenindus, toitlustus vmt) ettevõtja tegutseb ning kellega tehingut sooritatakse – kas juriidilise või füüsilise isikuga. Näiteks sõltub vedelkütuse seaduse alusel tegevusloaga tegutseva ettevõtja müügitingimuste kohustus nii sellest, kus linnas on tema tegevuskohad kui ka sellest, kas ta tegeleb jaekaubanduse või hulgikaubandusega ning kas müük toimub juriidilistele või füüsilistele isikutele. Turismiseaduse alusel tegutsev ettevõtja võib tegeleda nii pakettreiside müügi- kui ka transpordivahendi renditeenuse osutamisega, neist viimane kuulub teeninduse valdkonda, esimene aga mitte. Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse alusel valuutavahetusteenuse või makseteenuse pakkumine ei ole, pandimaja teenuse pakkumine aga on müügitingimustega maksustatud jne.

2. Mõisted jaekaubandus, toitlustus ja teenindus

2.1. Määruse kohaselt on müügitingimuste objektiks üksnes füüsilistele isikutele jaekaubanduse, toitlustuse ja teeninduse valdkonnas müüdivad kaubad ja osutatud teenused. Müügitingimuste maksab kaupleja ainult tehingutelt, mis sooritatakse füüsilise isikuga.

2.2. Teie poolt toodud näite puhul peab müügitingimuste tasuma Tallinnas asuva tegevuskoha kaudu jaekaubanduse valdkonnas müüdivad kaupadelt ja osutatud teenustelt, st tehingutelt, mis sooritatakse füüsiliste isikutega. Jaekaubanduse osa peab kindlaks määrama maksukohustuslane. Kui kaupluse inventari või pakendijäätmete müügi puhul toimub müük füüsilisele isikule, tuleb müügitingimuste tasuda.

2.3. Müügitingimustega maksustatakse määruse § 2 tingimustele vastava maksukohustuslase poolt Tallinna linna territooriumil asuvas tegevuskohas või selle kaudu füüsilisele isikule (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtjale tema ettevõtluse tarbeks) jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas müüdivad kaubad ja osutatud teenused. Füüsiliste isikutega tehtud tehinguid on võimalik eristada muust käibest mitmel erineval moel, eelkõige peab sobiva meetodi välja töötama ettevõtja.

Ettevõtjad, kellel on nimelised (või ka numbrilised) kliendikaardid, saavad oma süsteemis ära siduda need kliendikaardid omanikega, kelleks on kas füüsilised või juriidilised isikud. Ettevõtjad, kelle müügiarveid väljastavad müügiga tegelevad spetsialistid (klienditeenindajad jt), saavad lisada raamatupidamisprogrammi eritunnuse. Jaekauplejad, kelle müük toimub läbi kassade, saavad juriidiliste isikutega tehtud tehingud eristada ning müügimaksuarvestusest elimineerida selle kaudu kui tšekid infoletis juriidilistele isikutele arveteks vormistatakse. Kauplejatel, kelle pakutavad kaubad on kallihinnalised ning müügitehingute arv on tagasihoidlik (sh näiteks automüüjad), on võimalik müügimaksuga maksustatavad tehingud ka käsitsi eristada. Kindlasti on eristusviise lisaks nimetatutele veel mitmeid.

2.4. Vastavalt turismiseaduse § 19 lõikele 3 ei pea majutusteenust osutaval ettevõtjal olema ööbimisteenusega kaasneva kauba või teenuse müügiks pakkumisel eraldi registreeringut kaubandustegevuse seaduse tähenduses. Majutusteenuse raames antakse kinnisasi kliendi valdusse, seega ei ole antud juhul tegemist müügimaksuga maksustatava teenusega. Majutusteenuse hinnas sisalduvat toitlustust ei maksustata samuti müügimaksuga. Samas kui toitlustusteenus müüakse eraldi majutusest, siis tuleb tehingu väärtusele lisada müügimaks. Sarnaselt eeltooduga kohaldatakse müügimaksu ka teistes valdkondades, sh konverentsiteenuse pakkumine.

2.5-2.8 Maksukohustuslane on kaupleja kaubandustegevuse seaduse mõistes, kes vastab kõikidele alljärgnevatele tingimustele:

- 1) kaupleja on registreeritud majandustegevuse registris;
- 2) kaupleja tegevuskoht on majandustegevuse registri andmetel Tallinna linna territooriumil;
- 3) kaupleja tegutseb jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas.

Müügimaksuga maksustatakse eeltoodud tingimustele vastava maksukohustuslase poolt Tallinna linna territooriumil asuvas tegevuskohas või selle kaudu füüsilisele isikule (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtjale tema ettevõtluse tarbeks) jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas müüdud kaubad ja osutatud teenused.

2.9-2.11 Müügimaksu peab antud näite puhul tasuma üksnes Tallinna tegevuskoha kaudu toimunud käibelt.

Vastavalt määruse § 5 lg 1 punktile 1 ei maksustata müügimaksuga e-kaubanduse raames müüdud kaupu ja teenuseid.

3. Tallinna linna territooriumil müüdud kaubad ja teenused

3.1. Määruse § 1 lg 2 kohaselt maksustatakse müügimaksuga määruse § 2 tingimustele vastava maksukohustuslase poolt Tallinna linna territooriumil asuvas tegevuskohas või selle kaudu füüsilisele isikule (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtjale tema ettevõtluse tarbeks) jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas müüdud kaubad ja osutatud teenused.

Määruse § 1 lg 2 tõlgendamisel tuleb lähtuda sellest, kas müügitehing teostatakse Tallinnas asuvas tegevuskohas (nt müügiesindaja töökoht kus tehingutingimustes kokku lepatakse asub Tallinnas) või teostatakse tehing Tallinnas asuva tegevuskoha kaudu (näiteks Tallinna tegevuskoha esindaja sõlmib kliendiga kokkuleppe kliendi asukohas, mis võib olla väljaspool Tallinna, kuid kuna müügiesindaja töökoht on Tallinna tegevuskohas, siis loetakse müük toimunuks Tallinna tegevuskoha kaudu). Kauba pakkumise ja kliendile üleandmise tingimused on siinkohal teisejärgulised.

E-kaubanduse raames müüdud kaubad ja teenused on müügimaksust vabastatud.

3.1.1. Müügimaksu tasuma ei pea.

3.1.2. Kui müügiesindaja, kes kliendiga lepingutingimustes kokku lepib ning lepingu sõlmib, asub Tartus, siis on auto müük toimunud Tartus asuva tegevuskoha kaudu ning nimetatud tehingult ei pea müügimaksu tasuma.

3.2. Kaubandustegevuse seaduse kohaselt märgitakse majandustegevuse registrisse kauba või teenuse müügi korral rändkaupluses tegevuskoha asukoha asemel seda sõidukit identifitseeriv tunnus (õigusaktis sätestatud korras registreeritud sõiduki registreerimisnumber). Eeltoodust tulenevalt ei ole rändkaupluse puhul võimalik määratleda Tallinnas asuvat tegevuskohta, mistõttu ei ole rändkaupluse raames tehtavad tehingud müügitasuga maksustatavad.

3.3. Vastavalt määruse § 5 punktile 3 ei maksustata müügitasuga vee- ja õhusõidukis, rongis või bussis, mille reis algab või lõpeb väljaspool Tallinna territooriumi või mis viibib reisi kestel väljaspool Tallinna territooriumi, reisi ajal müüdavaid kaupu ja teenuseid.

3.4. Tegevuskoha ja müügitasukohta mõistete sisustamisel lähtutakse kaubandustegevuse seadusest.

3.5. Tollilaos, vabatsoonis, vabalaos, maksulaos või aktsiisilaos asuvat kaupa ei võõrandata üldjuhul füüsilise isikutele. Kui nimetatud ladudes siiski võõrandatakse kaupa füüsilistele isikutele ning võõrandajaks on määruse §-des 1 ja 2 nimetatud kaupleja tingimusi täitev isik, siis tuleb tehtud tehingud maksustada müügitasuga.

3.6. Kui täidetud on määruse §-des 1 ja 2 nimetatud müügitasusubjektile ning objektile sätestatud tingimused, siis tuleb tehing maksustada müügitasuga.

4. Müügitasuga maksustatavad kaubad ja teenused

4.1-4.3 Saame teie küsimustest aru, et küsimuste eesmärk on välja selgitada, millistelt tehingutelt ning millisel juhul tuleb müügitasusid tasuda.

Kaup on vastavalt kaubandustegevuse seaduse § 2 punktile 4 müügitasuga pakutav või müüdiv vallasasi. Vallasasja mõistet reguleerib asjaõigusseadus. Jaotusvõrgu kaudu müüdiv elektri- ja soojusenergia, maagaas ning vesi on müügitasust vabastatud.

Mõiste „teenus“ all on mõeldud eelkõige teeninduse valdkonda. Teenindus on kaubandustegevus, mille korral tehakse töö kliendi tellimusel ning mille käigus valmistatakse uus vallasasi või hooldatakse, parandatakse või muudetakse olemasolevat vallasasja või selle omadusi või vallasasi antakse või võetakse valdusse või kasutusse või pakutakse ja osutatakse ehitise puhastusteenust või ilu- ja isikuteenust ning müüakse sellise teenusega seonduvat kaupa.

Kas konkreetsel juhul on tegemist müügitasuga maksustatava tehinguga, tuleb igal üksikjuhtumil analüüsida eraldi, arvestades kõiki asjassepuutuvaid asjaolusid.

4.4. Omatarve on käibemaksuseaduse § 2 lg 6 kohaselt maksukohustuslase poolt tema ettevõtte vara hulka kuuluva kauba tasuta võõrandamine ja teenuse tasuta osutamine, samuti ettevõtte vara hulka kuuluva kauba tasuta kasutamine maksukohustuslase enda, tema töötaja, teenistuja või juhtimis- või kontrollorgani liikme poolt isiklikuks tarbeks või muul ettevõtlusega mitteseotud eesmärgil. Kauba võõrandamist või kasutamist eelnimetatud juhtudel käsitatakse omatarbena, kui maksukohustuslane on selle kauba või selle kauba osa sisendkäibemaksu oma arvestatud käibemaksust täielikult või osaliselt maha arvanud. Kuivõrd kaup võõrandatakse tasuta, siis 0 kroonilt 1% tasumine selliselt, et see rahalises vääringus avalduks ei ole võimalik. Müügitasuga ei maksustata ka tootenäidiste või reklaamkingituste üleandmist ning annetusi mittetulundusühingutele.

4.5. Tegemist ei ole jaekaubanduse, toitlustuse ega teeninduse valdkonnaga. Samuti ei ole tegemist füüsilisele isikule kauba müügi ega teenuse osutamise. Seetõttu ei pea nimetatud tehingutelt müügitasusid tasuma.

4.6-4.7. Määruse kohaselt maksustatakse Tallinna linna territooriumil asuvas tegevuskohas või selle kaudu füüsilisele isikule (välja arvatud füüsilisest isikust ettevõtjale tema ettevõtluse tarbeks) jaekaubanduse, toitlustuse või teeninduse valdkonnas müüdiv kaubad ja osutatud teenused. Seega ei ole müügitasuga maksustamisel oluline, millise käibemaksu määraga on tehing maksustatav. Näiteks kui Tallinnas asuva müügitasukohta kaudu müüakse Lätis toimuva

ürituse tootlustusteenust füüsilisele isikule, siis olenemata asjaolust, et käibe tekkimise koht ei ole Eesti, tuleb nimetatud tehing maksustada müügitaksuga. Sama põhimõtte kehtib ka käibemaksuseaduse § 15 lg 4 nimetatud teenustele.

Käibemaksuseaduse §-s 16 toodud loetelus on nimetatud peamiselt teenused, mis ei ole müügitaksuga maksustatavad.

5. Maksustatav väärtus

5.1. Müügitaksuga maksustamisel ei oma tähtsust, kas kaubad või teenused on käibemaksust vabastatud või mitte. Kui on täidetud määruse §-des 1 ja 2 nimetatud müügitaksu subjektile ning objektile sätestatud tingimused, siis tuleb tehing maksustada müügitaksuga.

5.2. Maksu maksja valik lisada tehingu väärtusele käibemaks, ei mõjuta selle tehingu müügitaksuga maksustamist.

5.3. Müügitaksuga maksustatava väärtuse arvestamisel lähtutakse tasust, mida kaupleja müüdava kauba või osutatava teenuse eest füüsiliselt isikult või kolmandalt isikult saab. Sellest tulenevalt ei maksustata müügitaksuga kaupade ja teenuste omatarvet ja pakendite tagatisraha (kuna viimane ei ole tasu tagatisrahaga maksustatud pakendisse pakendatud kauba eest). Sihtotstarbeline toetus on müügitaksuga maksustatav kui see on käsitletav füüsilisele isikule müüdava kauba või osutatava teenuse eest kolmanda isiku poolt makstava tasuna.

5.4. Määruse § 4² lõike 2 kohaselt kui tehing on tehtud välisvaluutas, siis kohaldatakse maksustatava väärtuse arvutamisel määruse § 4¹ alusel määratud maksukohustuse tekkimise päeval kehtivat Eesti Panga vahetuskurssi.

5.5. Müügitaksu arvutamisel ei kehti käibemaksuseaduse §-des 40-42 sätestatud maksustatava väärtuse erikorrad.

5.6, 5.8. Määruse § 4¹ kohaselt tekib maksukohustus päeval, mil tehakse esimesena üks alljärgnevatest toimingutest:

- 1) kauba ostjale lähetamine või kättesaadavaks tegemine või teenuse osutamine;
- 2) kauba või teenuse eest osalise või täieliku makse laekumine.

Kestvuslepingu korras teenuse osutamisel tekib maksukohustus maksustamisperioodil, millal lõpeb ajavahemik, mille kestel osutatud teenuse eest esitatakse arve või on kokku lepitud tasumine, olenevalt sellest, mis toimus varem.

Füüsilisest isikust ettevõtjad, kes kasutavad kassapõhist arvestust, võivad maksukohustuse tekkimisel lähtuda kauba või teenuse eest makse laekumisest.

5.7. Tulenevalt määruse § 8 lg 6 toimub müügitaksu ümberarvestamine teie poolt toodud näite puhul analoogselt käibemaksuseaduse § 29 lg 7 sätestatule, see tähendab müügitaksu korrigeeritakse jooksvas perioodis. Näiteks kui juulis esitab maksukohustuslane juunis toimunud müügi kohta kreditarve, siis sellest tulenevad muudatused kajastatakse maksustamisperioodil, mil kreditarve esitatakse, selle näite puhul kolmanda kvartali eest esitatud deklaratsioonis.

Muudel juhtudel (nt kui tehingut ei ole üldse deklareeritud, maksukohustuslane on kohaldatud alusetult maksuvabastust jms juhtudel) tehakse parandus selle maksustamisperioodi deklaratsioonis, millal oli maksukohustuse tekkimise aeg.

6. Täiendavad küsimused

6.1. Müügitaksu kajastamine müügidokumentidel ei ole kohustuslik.

6.2. Tehingutele diplomaatilise esindajate, konsulaarametnike, rahvusvahelise organisatsiooni esindajatega maksuvabastust ei kohaldata (välja arvatud määruse paragrahvis 5 nimetatud tehingutelt).

6.3. Ostjal puudub õigus arvata makstud müügitasu maha oma müügitasu kohustusest.

7. Müügitasuga maksustamise periood

Määruse § 12 lg 3 kohaselt loetakse perioodi 1. juunist 2010 kuni 30. juunini 2010 eraldi maksustamisperioodiks ning deklaratsioon nimetatud perioodi eest esitatakse 20. juuliks 2010.

Lugupidamisega

Evelin Tsirk
Turismiosakonna juhataja
ameti juhataja ülesannetes